سلګی ناول

دداسی خکلو ناولونو لپاره د

سادات کتابتون سره ځانونه

جوین کړی.

اویا هم ماته وټساپ کی مسیج

وکړی.

0731363201-

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

[7/31, 20:42] Sadat:

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلګۍ ناول

راتلوونکی

سیدادریس"سادات":

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمړۍ برخه

سادات.. اډمين

.زموږ ډير ښايسته کلی و تقريبا موږ به پنځه سوه کوره وو

ما يو دوکان په کلي کې جوړ کړی وو .ما به چې د سهار لمونځ وکړو لږ وروسته به دوکان ته تلم ځکه خلکو به د سهار چاې لپاره راڅخه شيان اخيستل کله به چې نه وم کليوالو بـــه زنګ راته وهه ويل به يې ګلابه سودا مو پکار ده دوکانداري مـــې ډيره ښه پر مخ راونه وه ځکه ما پر مناسب بيه سودا خرڅوله

نو زما دا دوکانداري تر يو کـــال رسيدلې وه يوه ورځ پر

لاره روان وم سهار وختې وو چې خرپ شو .چې ور پام مې

کړو يو پاکټ زما مخې ته پرېوتی را وامی خيستې او دوکان ته لاړم دوکان مې خلاص کړو خلک هم راغلل سودا مې ورکوله چې ګورم هغه پاکټ مې لاست راغې او هغه مې په يو سم ځای

کې کيښوده ما ويل وروسته بـــه يــــــې وګـورم زه پر

دوکانداری باندې مصروف شوم د غرمې دولس بجې شوې

مور مې راته له کوره ډوډۍ راليږلې وه هغه مې وخوړله لږ

وروسته زما يو ګران ملګری داود راغي داود و ويـل ګلابه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلام ما اویل وعلیکم سلام داوده ښه شو چې راغلې داود

راته و ویل ګلاب څنګه دې دا پوښتنه وکړله ما وویل هسې

د لمونځ وخت دی ته دوکان کې کینه زه به لمونځ وکړم

چې راغلم ته بیا لمونځ ته لاړ شه داود وویل ښه دغه خبره

ده ما وویل هو لمونځ قضا نشې نور نو لاړم او مخ پر

مسجد لمونځ مې وکړو دوکان ته راغلم داود مې هم لمونځ ته ولیږو یو ماشوم راغی ویل ژاولې راکه ما هم ژاولې ورکړی چې په هغه پاکټ مې بیا سترګې ولږیدې پاکت مې ژر پرانیست ګورم یو لیک چې زړه هم پکې رسم شوای او غشی ترې وتلې دی لاندې ترې لیکلې وو نـــه پوهیږم ته انسان یې که کوم بل څه چې نه دې وینم ډیره خوابدې یم چې د مور مې را باندې نظر شې وایې لورې ولې داســـــې یې ناروغه یې زه ترې ځان په یوه بهانه بله بهانه خلاصه کړم نه پوهیږم تا پر ما کومه جادو کړی ده بې تا ژوند راته سخت دی)مینه (درسره لرم زه حیران پاتې شوم ژر مې لیک په یو خوا بله خوا واړوه راواړوه خو هیڅ مې هم پیدا نکړه نه پوهیدم چې چا لیکلی او چاته یې لیکلی دی زه هم نور پسې ونه ګرځیدم خپله
دوکاندارې به مې کوله مازدیګر به ډیر ځوانان دوکان ته راتلل ټوکی او ټکالی به یی کولې زما به هم ښه ساعت ورســـــره تیــــر وو ان تر ناوخته بــــــه دوی راســـره وه .ما به تل سپینې جامې اغوستې وی او واسکټ زما نه و خوښ نه مې اغوسته تک سپین کالې یو دسمال به راسره وو ګرځیدم به نو په دغه خاطر به ملګرو قارې صـــاحب راته ویل زه هم په قارې

صاحب مشهور شوم چا به چې زما نوم یاد کړو نورو به ورته

ویل کوم ګلاب هغه قارې هغوی به ورته ویل هو هماغه ګلاب

نو ماشومانو به هم ویل قارې صاحب دا راکه او هغه راکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیک نه یوه جمعه تیره وه دوکان ته روان وم یوه کوڅه وه

یو ښایسته کور وو تقریبا بنځوس متره زموږ له کوره لرې

وه شنه دروازه یې وه .خرپ شو له دروازې نه پاکټ را

وار شو پاکت مې جیب ته کړو او لاړم دوکان مې را

خلاص کړو سودا مې ټوله سره سمبال کړه او چاې مې ځان

ته کیښوده چاې مې وڅښلو د دوکان سودا ډیره کمه وه

قلم او کتابچه مې راواخیسته او لیست مې د سودا برابر کړو اته بجې وې
داود پسې مې زنګ او وهلو زنګ تیر شو

لږ وخت نه وو تیر له هغه خوا داود وویل سلام ګلابه څنګه

دې په دا شین سهار زنګ را اوهلو ما ورته وویل پـــورته شه

غرمه ده ویل یې خـــیر خـــو ده ګلابه ما ویل هو زړګیه

ته خوبه کار نه لرې ویل کار څنګه نه لرم خو ته دې خبره کوه

هغه زما ډیر کلک او پوخ ملګری وو ځکـــه ما به چې هرڅه

ورته ویل نه به یې نه ویل نو ما ورته وویل داوده سودا کمه

ده زه ځم سودا پسې ما ویل که ته دوکان کې کینې زه به

سودا راوړم هغه وویل سمه ده درځم زه په سودا پسې ښار

ته لاړم ماسپښین بیرته کلې ته راغلم دا ورځ تیره شوه د شپې مې جیب ته
لاس کــــړو او پاکټ مې را خلاص کړو ګورم په ښایــسته رنــــګ یې دا
👇.بیتونه لیکلې وه

سکون مې تللی مکـــمــــل درســـــره

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه چې ستونزه مى شي حل درسره

لاس د يارى راکړه راځه جـــانـــه

په هره لاره کـــــــــړم مـزل درسره

نو دومره خونديې راکړو چې تر قيامته به يې هير نه کړم او نه به زما له ياده او اوځــــې ځکه په اول وار داسې ښايسته

ليکنه لولم ډير خوند يې راکړو هر وخت مې ويلې او خوند به مې ترې اخيستو نو له بيتونو وروسته يې په سور خط ليکلې وه .ګلابه هيله لرم چې روغ او جوړ به يې او ښه خوشاله ژوند به لرې زه درسره دومره مينه لرم چې د کندهار غرونه ورته هيڅ هم ندې نو له تانه يوه کوچنۍ هيله کوم هغه دا زما مينې ته په سپکه ونه ګورې او بله خبره داچې زه کومه کوڅه ډبه نه يم بلکې ته به مې ډير ژر وپيژنې چې زه څوک يم .وروستيو کې يې ليکلې وه)سلګۍ (ما نه پيژندله ځکه ما يوې ښځې ته هم نه وو کتلې نو په فکر کې شوم او ځان سره

به مي ويل سلګۍ ها سلګۍ به لا څوک وې او ما سره مينه

سلګۍ ناول :Sadat [7/31, 20:42]

دو همه برخه

پــه هر صـــورت شپې او ورځې تير ی دې يوه ورځ چې

دوکان ته روان وم هغه کـــورته چې ورســيدم هغه شنه

دروازه چې وه د تيرېدو په حال کې وم راباندې غږ وشو

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو ښځينه ښايسته نرم غږ ووو .وېږ ويل اې اې ګلابه !شاته مې چې ور وکتل ګورم يوه جلۍ په دروازه کې ولاړه ده زه تش قلبوت ولاړ وم حـــيران وم چـــې دا څـــه کيسه ده.

د پنځلسمې سپوږمۍ په شان څهره او دساقې د جامونو په څير غټې بادامې سترګې د سپرلې د غوړيدلو ګلابو غوندې سرې شونډې د ښکارې غشو ته ورته تيره تيره بانه لکه د کنړ د نخترو پشان دنګه ونه ځواني يې د سترګو په چوکاټ کې لکه ګويا تصوير نخيده زه ډير ورختا شوم ما ويل هسې نه څوک مو و وينې هغې راته ويل چيرته دومره په بيړه روان يـــې زما ژبـــه بنده بنده کېده ورته مې و ويل زه .زه دوکان تـــه روان يم هغې خوږه مسکا وکړه ويې ويل مه ورختا کيږه په دې شين سهار څوک نشته خو ما ورته وويل زه هم زمه بيا بـــه وروسته سره غږيږو هغه لا ولاړه وه زه ترې روان شوم او لاړم او هغه تر ډيـــــره ماپسې کتل خداې خبر نوره بـــه لا څومره ولاړه وه زه ترې پناه شـــوم دوکان ته چې لاړم او دوکان مې راخلاص کړو .خلک به راغلل هر يو به جلا جلا راته ويل ګلابه دا رنګ دې ولې داسې زيړ دی ما به ورته بهانه کوله ويل به مې هسې لږ په خوب کې ويريدلی يم .يوه ورځ په دوکان کې ناست وم څلور

ملګرې مې راغلل له سترې مشې ورسته يې راته وويل ګلابه موږ چکر ته روان يو او ته هم موږ سره لاړ شه ما ورته وويل څنـــګه چيـــرت ځئ او زه څنګه لاړ شـــم دوکان چاته پريږدم وې ويل بې له تا چکر خوند نه کوی هتما به موږسره ځې زه حيران شوم ښه اوس دوی سره څه کې ډير يې مجبوره کړم ورته مې و ويل ښه تاسو دلته کينی زه راځم زه لاړم سيده مې د ورور کور ته زما يو وراره و تقريبا د نهو کالو و نوم يې شفيق و ورنارې مې کړې ورته مې و ويل شفيقه وه شفيقه .شفيق وويل ګلاب کاکا څه دې ويل ورته مې وويل هله شفيقه ته دوکان کې کينه زه يو چيرته کار لرم شفيق مې ځان سره کړو او دوکان ته روان شو .ملګرې راته انتظار وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمونږ د يو ملګرې موټر راورسيده .عينو مينې ته لاړو تقريبا يــو ساعت مو چې تير شو زما يو ملګرى چې نجيب نوميده هغه مونږ ليدلي وو هغه راغى او مونږ سره يې روغبړ وکړو وې ويل راځى زما کــور دلته نزدې دى چاى به وڅکو بيا ستا سو زړه چې هر څه کوى.ما وويل ياره نجيبه ولې مو په عذابوى خو کور دې نزدى دى ورشه دلته يې راوړه وې ويل سمه ده زه ځم او دلــته يې راوړم هغه چې لاړو ماته يو زنګ راغى زما عادت و زنګ به چې راغې زه لرې له ملګرو تلم نو زه پوره پنځوس متره لرې لاړم زما يو ملګرې له کابل څخه زنګ وهلى و ويل زما د ورور واده دى راشه ما ورته ويل سمه ده إن شاء الله که د الله ﷻ

رضا وه درځم به نيم ساعت مو سره خبرې وکړې بيرته چې راتلم دوه انجونې ولاړې وې خرپ شو کاغذ راوار شو زما په تندې ولېګدو ومې کتل ليکلې وه سلام دغه زما نمبر دى هيله کوم يو زنګ را اوهه ځان سره مې وويل د څه لپاره زنګ در ووهم کاغذ مې ځان سره واخيست لږ چې له هغه ځاى څخه لرې شوم کاغذ مې ټوټې ټوټې کړو او ايسته مې واچوه ما ويل هسې نه بل چاته په ګوتو ورشې بيا به يې په عذاب کې .د ملګرو خواته چې ورغلم هغه نجيب چاې هم راوړى و او ټول ماته انتظار و چاى .مو واخيست او ښايسته چمن باندې ســـره کيناستو او چاى مو سره وڅکه چې زما زړه ته سلګۍ راغله او په ژور فکر کې لاړم ملګرو راباندې غږ وکړو ګلابه وا ګلابه څه خبره ده داسې چورتې رامعلوميږى ژر مې ورته وويل نه هسې مې ددې پارک ننداره کوله تر مازديګره مو ښه ساعت تير کړو بعد له مازديګره مو د کور او کلې لاره خپله کړه او کورته لاړو او د سلګۍ فکر راسره مل شو هغه خبر مې نه هيريږې ويل يې زه سلګۍ يم ګلابه مينه درسره لرم خو ما مينه نه پيژندله نن زما په سترګو کې سلګۍ اوخته را اوخته هيڅ خوب مې په دغه شپه ونه کړو سهار لمونځ ته لاړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیرته چې راغلم مور مې راته وویل ګلاب زویه څنګه یې د شپې دی د کوټۍ ګروپ لګیدلی وو .ناروغ یې که څه بله کیسه ده حیران

پاتې شوم چې اوس مور ته څه جواب ورکړم له ډیر فکر وروسته مې وویل نه موري لږ سر مې په درد وو ویې ویل رنګ دې هم بدل شوی ما وویل هیڅ خبره نشته سې مې سر درد کوي ښه سمه ده کــــه کومه بله خبره وي راته یې اوایه ما وویل بله خبره نشته کنې له تا به یې ولې پټوم نور مور مې لاړه.

.د دوهمې برخې پای

.د نورو برخو لپاره راسره پاتې شی

لایک او کمنټ مو هیر نه شي ترڅو موږ هم پاتې برخې په خوښۍ سره نشر کړو.

کله چې تاسې په پوسټ لایک او کمنټ نه کوی نو موږ هم مایوسه کیږو او د بلې برخې د خپریدا ذوق نه وي.

مننه په لومړۍ برخه کې له تشویق څخه مو.

[7/31, 20:42] Sadat: سلګۍ ناول

دریمه برخه

سادات :اډمین

زه لــه کـــوره او وتم او دوکــان تــه روان شــوم کله چې دسلـګۍ کورته ورسیدم نو هغې را غږ کړو اورو یې وویل ګـــــلابه یوه دقیقه، زه ودریدم هغه رانزدې شوه ویې ویل نـن شپه غـــواړم زموږ پـــه بـــــاغ کې درســــره ووینم ما وویل سمه ده خــو څنګه به سره پوه شو وې ویل زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بــــه پر لسو بجو درته په باغ کې اتنظار کوم، ما ویل ښه سمــــه ده وعده مو لس بجې کیښوده او زه ترې روان شوم اوس نه پوهیږم چې زه په ځمکه روان یم که پر اسمـــــان داسې په سوچونو او فکرونو کې غـــرق وم بلاخیره دوکــــان ته

را ورسیدم، نــن ورځ رابانـــدې ډیره په فکر کې تیره شوه

مــــاسختن شو لسو بجو ته یواځې لس دقیقې پـاتې شوې دوکان مې قــــلف کړو او په فکرونو کې غرق روان وم مـا ویل ښــه هلکه ګلابه که څوک پوه شي خلک به څه وایي، وایي به قارې صاحب داسې کارونه کوي له پردیو جـــونو سره تارونه غزوي عزت خو به دې خاورو سره خاوري شي تګ ته مې زړه نه ښه کیــده .خو بیا مې فکر وکړو چې تا خو د هغه سره د ورتلو وعـده ایښې وه هـــغه بــــه انتظار وي، حیران وم چې اوس څه وکړم اخـــر مې فیصله وکړه راځه چې هرڅه کیږي باغ ته ورشه، په فکرونواو سوچونو کې بــــاغ ته ورسیدم دروازه خلاصه وه، ور ننوتم او :ورو مې غږ کړو، سلګۍ وه سلګۍ، ډیره په خوږه ژبه یې راتــه وویل ګلابه راځه زه دلته یم ورغلم زړه مې ســم دربېدو ورنزدې شـــوم .په لومړي ځل ماسره جلۍ په غیږه روغبړ وکړو او له روغبړ څخه وروسته راته مخــــــامخ کیناسته او داسې راته وویل ګـــلابه له یو کـال راهیسې زه درسره مینه لـــــرم او درباندې مینه یم او چې ودې نــــه وینم نو ټـوله ورځ خواشینې یم کله چـــــې دې ووینم نو ټوله ورځ راباندې لکه د اخـتر ،تیریږي ما ورته غوږ ایښې وو او هغې لکه د شـــاتو خوږې خبرې کولې زیاته یې کړه او ویې ویل

پوره یو کال ما ستا انتظار کړې او د دروازې تر شا به مې تاته کتل زه ډیره کم جراته وم چې د خپلې مینې اظهـــــار تاته وکړم، خـــو هرڅه مې په 👇خپل زړه تیــــرول چاته مې نشو ویلې لکه دغه لنډۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه مي ديـــدن شي نــه مې صـــبر
په غم لړلې يارانيې ستړې دې کړمه
نــــه يې ديــدن شــي نــه يې صبر
مئينه شوې جلکــۍ تل کوي ويرونه
ښنګه نــاښــاپه را پـــه زړه شـــوې
داسې ناڅاپه دې خــداى راوله مينه

له لنډيو روسته يې زما غېږ ته ځان را واچوه لکه ماشومه راته په سلګو شوه ما ورته د ډاډ ورکولو کوشش وکړو خو هغې په ژړا ښه زړه سپـــک کړو، بيا يې وويل ګــلابه زه درسره وعده کــوم چې له تا پرته به بل چا سره واده ونه کړم يواځې به له تا سره خپل ژوند شريکوم، يـــا به ستا کور تــــه په سره ډولۍ کې درځم او يا به ستا پرته تورو خاورو تـه ځم .د دې خبرو په اوريدو زما له سترګو لکه د باران اوښکې روانې شوې، د اوښکو سره مل زما له خولې ورته دا خبـــرې را اووتې، چې زما دې هم په هغه اللهﷻ قسم وي چې زه او ته يې پيدا کړي يو زه به هـــم بې له تا بلې جلۍ سره واده ونه کړم، يا به زه له تا سره واده کــوم او يا به هيڅ په ژوند واده ونه کړم.

بس د دواړو مــــينه له هم دې ځـــاى ښخه يــو بــــل ته د اظهار په کولو شروع شوه، له دې شپې وروسته به مو هره ورځ وخت نا وخت سره ليدل لــــه يوې ورځې بلې ورځې ته مو مينه زياتېده، چې سره به مــو نه ليدل هغه ورځ او شپه به په موږ دواړو لکه د کال تيريده.

يـــ وه ورځ زما د مـــامـــا د زوى واده وو، مور مې او ټوله کورنۍ لاړو هلته، چې لاړو سم د لاس مې په کـــار شروع وکړه کار مې کوو چې ماما مې راته غږ کړو ګلابه وا هلکه ګــلابه !مــا وويل مــامــا وايه اورمه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

راته ویې ویل ورشه زموږ کور ته او پټـــنوس راوړه ما انکار وکړو او ومې ویل مـامـا هلته د کلي ټولې ښـځې دي، زه څنګه هلته لاړ شــم ماما مې راتـه پـــــه غوصه وویل کوچني مـــاشوم خو نـه یې ورشه له دروازې دې مور ته ور غږ کړه، وړته اوایه هغه به یې درکړي، زړه نا زړه ور روان شوم.

د دریمې برخې پای 👈 څلورمه برخه ډیر ژر

.

Nasirullah Fazli ⬅️ مننه فالو مې

[7/31, 20:42] Sadat: سلګۍ ناول

څلورمه برخه

سادات :اډمین

❤️❤️❤️❤️❤️

کور ته چې ورسیدم او دروازې تـــــه چې ورنزدې شوم

غږ مې وکړو، مـورې وه مورې .لږ وخـت نه وو تیر شوی چې له هغې خوا یو پوست او نرم اواز راغي ما ښکته کتل ویې ویــل :ماشوم خو نـه یې چې مور ته چغې وهې وشرمیدم د سترګو لـــه کونجه مـې غلې ور وکتل ګورم چـــې)سلګۍ (ده، نو ویې ویل ته ولې کار کوې ما وویل څنګه کار ونه کړم خلک به څه وایـــې چـــې د مــامـــا د زوی واده یـــې دی او دا کار نه کوې .سلګۍ خبره را غبرګه کـړه او ویې ویل کالي دې هم چټل کـړي دي. ورتـه مـــې وویل خیر دې نور نوي کالي مـــې هم راوړې دې، بیا مې له ځان سره هغې ته په کتلو ورو وویل څومره ښایسته شوې یې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلګۍ زما خبره واوریده ویې خندل او پــه خندا کې یې وویل .سترګې دې ښکلې دي .بیا یې وویل زر کوه خبره دې وکړه ځنګه راغلې یې، څوک را نه شي په خندا مې ورته وویل خوابنې ته دې)مور ته مې (اوایه چې ګلاب درته غږ کوي .هغه هم په دې خبره لږ موسکۍ شوه او په شرمناکه لهجه یې او ویل سمه ده، هغه لاړه او زما زړه هم ورسره لاړ .خو په هر صورت څو شیبې لا نه وې تیرې چې مور مې را غږ کړو، وې ویــــل ګلابه زویه څه خبره ده

څه دې ویل، ورته مې وویل ماما مې پتنوس غواړي، مور مې وویل ښه ته ودریږه زه یې درته راوړم ، له لږ ځنډ وروسته مې مور پتنوس راکړو او بیرته د نارینه وو ځای ته راغلم .د دیګونو د پخلي او نارینه وو ته د ډوډۍ ورکولو ځای له همدې کوره لږ وړاندې یو د کلي سرای کې وو، او د ښځو ځای مې د ماما په کور کــې وو هلته چې ورسیدم ماما مې په غوسه وویل: والکـــه ګلابه دومره

وخت څوک تیروې چې تا تیر کړو وړوکې خو نــــه یې غټ سړی یې نور دې د ماشومتوب فکرونه له سره څخه لرې کړه.

ما وویل ماما هلته هیڅ ماشومان نه وو چې کوم یو به مې په مشکل ور ولیږو هغه به هم ورک شو .اخر مې یوې سپین سرې ښځې ته وویل چې زما مــور ته غږ کړه.

د ماما مې غوسه سړه شوهې وه ویل یې سمه ده راکه پتنوس.نو پتنوس مې ورکړو او ترې لاړم .یو کونج کې میلمانه ځوانان ناست وه ، زه هم خواته ورغـــلم ټول ودریده او

هر یو سره مې سترې مشې وکړه بیا ترې روان شوم د اشپژ خواته ما ویل که کوم څه یې ضرورت وې چې مرسته ورسره وکړم ، ډلې ډلې خلک

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغلل ډوډۍ شروع شـــوه له ډوډۍ وروسته زه حمام ته لاړم له حمام وروسته مې نوي کالي واغوستل او ورسره مې نوي بوټان چې تور رنګ يې لره په پښو کړل.

بيرته د واده ځای ته راغلم خلک ټول را ټول وه، يوه غږ کړو وېې ويل هغه دې ګلاب هم راغي، له ورتلو سره يې له شاوو سره ودرولم او ځوانو اتڼ شروع کړو ، زموږ په ځوانانو کې دغه رواج وو چې په خلکو به يې زرک پاشل زما نه خوښيدل او بدې مې را تلل ،خو داود چې زما ښه او ماته ګران ملګرې وو هغه د شاوو، په سر زرک پاشل

غلې يې زما په سر هم را پاش کړه ما هم لـــه ډيرې غوسې ورته وويل داوده غوږ دې رانږدې کړه هغه په دې فکر چې زه به ورته کومه مهمه خبره کوم خپل غوږ را نزدې کړو، ما هم خپله خوله او د هغې غوږ د لاس ،په واسطه داسې پټ کړو لکه ځوک چې چاته پټه خبره کوي

خو داسې نه وو ورو شان مې د خبرې پر ځای د هغې پر غوږ غاښ ولګوو، داود چې له غيرته يې د خلکو تر مخه چغې نه شوې وهلې درد يې په چوپه خوله تير کړو .په قهرجنې موسکا يې راته د بدلې اخيستلو اشاره وکړه، زموږ تر منځ داسې ټوکې عادي وي او د خفګان لامل مو نه کيدې.

په هر صورت ماما مې غږ وکړو هلې زر کوئ چې ناوې پسې لاړ شو ناوخته کږي.

ما ورته وويل ماما موږ تيار يو ښځو ته ووايه چې هغوی

هم تيارې شي .ماما مې وويل ښه سمه ده .ماما مې لاړو ځو شيبې نه وې تيرې شوې چې ګلپوش موټر هم راغې .زما د يو ملګرې موټر هم وو ما ويل زه به په هغه کې لاړ شم د شاوو پـــــه ډير ټينګار زه هم په ګلپوش کې وختم او حرکت مو وکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

:په لاره په مټر کې دغه سندره چالان وه چې ويل يې

سپينې ســــپوږمۍ وايــــــه اشـــنا به چرتــه وينه

ګونګۍ شوې ولې ګونګۍ شوي ولې نه وايې حالونه

سپوږمۍ په منځ د آسمان راغله

سپوږمۍ په منځ د اسمان راغله

هغه را نه غله ، هغه را نه غله چې يې زه په تمه ومه

.....ګونګۍ شوې ولې ګونګۍ شوې ولې نه وايې حـالونه

ما سندرې نه اوريدې خو دغې سندرې داسې خوند راکړو

چې سندره به ختمه شوه بيا به مې پرې همدغه سندره را واړوله، ان د ناوې تر کوره مو واوريدله او د هر بيت د اوريدو سره به مې سلګۍ نيغه سترګو ته ودريدله.

هلته ورسيدو ټول له موټرو ښخه را ښکته شو ښځې ذ ناوې کور ته ننوتې، موږ نارينه يې بل ځای تــــــه ويوړلو چې لويه حجره وه، له ټولو سره د روغبړ وروسته کيناستو او د چای ډکې پيالې مو تر مخې کيښودل شوې، د چای تر ښبلو وروسته مو خدای په اماني واخيسته او بيرته د شاوو د کور پر لور روان شو.

نور نو واده پای ته ورسيده ټول خلک خپلو کورونو لاړل ما هم د ماما زوی حميد ته وويل درته دې مبارک وي، حميد وويل مننه ګلابه ، الله ﷻ دې تاته هم شايسته جلۍ په نصيب کړې ما ورته وويل امين په خوله دې برکت شه بيا مې ورته وويل تاته خو ښه معلومه ده دوکان مې بند دی ما ته اجازه راکړه زه به نور در نه لاړ شم، نه يې منله راسره له ډير ټينګار وروسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې راته اجازه راکړه له ماما مـــې هـــم اجازه واخيسته او کور ته ترې راغلم.

ناول دوام لري راسره اوسئ تر څو نورې برخې هم

ولولئ.

پوسټ لايک کړئ او خپل انتقاد او نظريات مو راسره د کمنټ له لارې شريک کړئ .فالو مي Nasirullah Fazli

[7/31, 20:43] Sadat: ســـــلګـــــۍ نـــــاول

پنځمه برخه

ادمين: سادات

❤❤❤❤❤

پر لار روان وم د ماښام اذان يې وکـړو نو سيده جومات ته لاړم او اودس مې تازه کړو، لمونځ ته په جمع سره ودريدو، له لمانځه وروسته مې لاس پورته کړو او

داسې دعا مې وکړه، ياالله اول ما وبښې، زما مور او

پلار اوبښې ......ډيرې دعاوې مې وکـړې اخـــر مـــــې په دعا کې دسلګۍ غوشتنه هم له پاکه ربه څخه وکړه او د دعا وروسته مې پاتې لمونځ پای ته ورسوو، او د کور په لور روان شوم،کله چې کور ته را ورسيدم مور مـــــې راته غږ کړو وېې ويل ګلابه زويه راغلې ما وويل هـو مورجانې ،راغلم وې ويل راځه همدا اوس مـو يادولې ما وويل خيريت خو به وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويې ويل د پلار خواته دي ورشه چې ډوډۍ درته واچوم .ما وويل سمه ده مورجانې.

دننه کوټې تــــه چې ورغلم پلار مې تنها ناست وو، و مې ويل پلار جانـــه اسلام عليکم پلار مې ځواب راکړو وېې ويل وعليکم اسلام ګلابه زويه راغلې په خير .ځواب مې ورکړو هو پلار جانه راغلم .ويې ويل راځه مـــور دې ډوډۍ راوړې کله مو چې ډوډۍ وخوړه بيا به يو څه خبرې ســــره وکړو.

ما وويل سمه ده پلار جانه خو دا راته ووايه څه شې راتـــه وايې .وې ويل اوس نه ډوډۍ مو چې وخوړه بيا درته وايم.

زه هم غلی شوم او بله پوښتنه مې ترې ونه کړه مور مې ډوډۍ راوړه د ډوډۍ لــه خوړلو وروستـــه مـــې مور چاى هم راوړو.

د راننوتلو سره سم يې راته وويل ګلابه زويه ته ښه خبر يې زه هم نوره ورځ په ورځ سپين سرې کيږم او بــــل تر څو به درته دا زړه مور او وريندار درته ډوډۍ پخوې.

ګرانو دوســــتانو د يادونې وړ ده چې دا هم درته ووايم موږ دوه وروړنه) يو خور نه لرو ورور مې له موږ څخه بيل ژوند کوي خو د ډوډۍ پخولړ لپاره به مې وريندار زموږ کور ته راتلله او زما مورجانې سره به يې د کور په کارونو کې هم مرسته کوله لومړې په همدې کور کې يو ځاى سره اوسيدلو خو تر واده يو څه وخت وروسته مې ورور خپل حق واخيست او د کور په منځ کې مو ديوال وکړو(

نو مورجانې او پلار جان مې دواړو راته وويل ګلابه زويه نور نو موږ تصميم نېولې چې تاته لخيره سره کوژده وکړو ما ورته وويل تاسو ولې دومره ورختا استی، تر اوسه خو لا وخت شته دې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور مې خبره را پرې کړه او ویې ویل هغه د ماما زوی دې نولس کلن دی هغه دې هغه هم واده وکړو، او ته لا وایې تر اوسه وخــت شته.

ما ځان اخوا دیخوا کړو خو کار یې ور نه کړو بلاخره مې ورته وویل په یو شرط یې درسره منم دواړو وویل وایه په کوم شرط، ومې ویل که ستاسو کومه جلۍ خوښه شوه ما به حتما خبروی ځکه زه داسې په پټو سترګو نه غواړم کومې جلۍ سره واده وکړم.

زه مې په مور او پلار ډیر ګران وم، په همدې خاطر ویې ویل سمه ده زویـــــه ما هم ورسره ومنله، مور مې وویل زه سر له سبــــا که خیر وي د جلۍ په لټولو پسې وځم .یوه ورځ دوکان ته روان وم چې د سلګۍ کور ته ورسیــدم ومــــې کتل سلګۍ په دروازه کې ولاړه ده او ډیره خفه ښکاریده ورنزدې شوم روغبړ، مې ورسره وکړو ریښتیا هم ډیره خفه وه ورته مې وویل سلګۍ خیریت خو دی ولې داسې خفه یې .ویې ویل کلابه نن شپه به په باغ کې سره ووینو بیا به هلته سره خبرې وکړو .ما ورته وویل سمه ده ستا خوښه نو زما خوښه ده .ویې ویل زه به هم ستا انتظار کوم.
ورته ومې ویل سمه ده اوس لاړه شه .سلګۍ وویل ښه، زما لونګه پر ځان دې پام کوه.

ما وخندل او هغه رانه لاړه، له هماغې ورځې مې تخلص لونګ انتخاب کړو.

د هغې له تګ وروسته زه هم دوکان ته روان شوم ، دوکان مې خلاص کړو، اته بجې بــــه وې چې داود راغې وېې ویل سلام ګلابه ما د سلام ځواب ورکړو او ورته ومې ویل په خیر راغلې داود جانه، ویې ویل خیر اوسې ګلابه څه کیسې دې .داود زما داسې ملګری وه چـــې زما په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملګرو کې یې جوړه نه وه، داود تـــــه مې د ځان او سلګۍ په اړه د ـ الف ـ څخه تر ـ ی ـ پورې ټوله کیسه وکړه په خندا کې یې وویل .ولا قارې صیب ته خو ډیر وران یې .ورته ومې ویل ځوانې مرګه اوس چل راته ښایه چې څه وکړم .ویې ویل خـــو مرکـه ور ولیږه.

ما ورته وویل یاره باور مې نه کیږي چې رابه یې کړي.

داود وویل ته خو یو ځل هڅه وکړه.

د سلګۍ پلار له نورو کلیوالو یو څه مالداره وو نو په همدغه خاطر یې ځان لږ جیګ ګڼلو، زما نه خوښیده ځکه ډیر کبرجن انسان وو، او تل به یې تروش او ګونځې تندی نیولی وو، نـــه تنها زما بلکې د ټولو کلیوالو نه خوښیده .داود ټینګار کاوه ویل یې یو ځل خو جرګه ورولیږه.

ما هم د هو په ښه سر ورته وخوځوو.

دغه ورځ هم بیګا شوه ماسختن شو ان لس بجې شوې دوکان مې بند کړو او د سلګۍ دوی باغ ته د تلو په نیت روان شوم هلته چې ورسیدم سلګۍ تیاره ځای کې په باغ کې ناسته وه وټوخیدم سلګۍ ورو وویل راځه ګلاب جانه زه دلته یم ورغلم یو او بل مو په غیږ کې ونیول ډیر وخت مو یو او بل سره په غیږ کې نیولي وو، چې سره بیل شو، ومې لیدل چې د سلګۍ اوښکې 😢 پر مخ روانې وې ورته مې وویل سلګۍ څه کیسه ده خیریت خو دی ولې داسې لکه د کوچنې ماشوم دې زړه ډک دې او ژاړې.

بیا مې تر ی د ژړا د علت پوښتنه وکړه خو هغې هیڅ نه ویل او اوښکې یې پر مخ لا زیاتیدې.

پاتې برخه ډیر ژر ......

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوسټ لایک او شیر کړئ.

خپل نظریات مو راسره د کمنټ په برخه کې شریک کړئ.

Nasirullah Fazli ← فالومي

[7/31, 20:43] Sadat: ســــلــــګۍ ناول

برخه :6 شپږمه

سادات :ادمین

❤️❤️❤️❤️❤️

دوکان مې بند کړو او د سلګۍ دوی باغ ته د تلو په نیت روان شوم هلته چې ورسیدم سلګۍ تیاره په باغ کې ناسته وه وتوخیدم سلګۍ ورو ووېل راځه ګلاب جانه زه دلته یم ورغلم یو او بل مو په غیږ کې ونیول ډیر وخت مو یو او بل سره په غیږ کې نیولي وو، چې سره بیل شو، ومې لیدل چې د سلګۍ اوښکې 😢 پر مخ رواني وې ورته مې ووېل سلګۍ څه کیسه ده خیریت خو دی ولې داسې لکه د کوچني ماشوم دې زړه ډک دې او ژاړې.

بیا مې تر ې د ژړا د علت پوښتنه وکړه خو هغې هیڅ نه ویل او اوښکې یې پر مخ لا زیاتیدې.

ما ورته د ټوکو ټخه وویل لکه چې زما په راتګ خفه شوی

سلګۍ راته وویل نه، که تا سره زه خفه کیږم خدای دې

مړه کړي.

زر مې د سلګۍ پر خوله لاس کــیښوده ما ویل چپ شه لیونی داسې خبرې مه کوه زه هم تاسره ډیره مینه لرم بې له تا که ژوندی هــم اوسم نو د مړي په څیر به یم خو اوس راته اوایه چې څه خبره ده چې ذاسې ژاړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلګۍ په ژړغوني غږ وویل :خبره شوم چې مور دې ستا د کوژدې لپاره
پښې را لوڅې کړې او کیدای شې ډیر ژر ستا کوزده له بلې جلۍ سره
وکړي.

له دې خبرې سره مې وخاندل او ورته ومې ویل هې لیونۍ زما خبره د کاڼي
کرښه ده، هیڅ کله به هم بغیر له تا بلې جلۍ سره واده ونه کړم .سلګۍ د
ژړا په سلګو کې راته وویل مور خو دې پر نورو کورو ګرځي.

ما وویل ګوره لیونۍ تاته ښه درمعلوم یم زه مې په مور او پلار ډیر ګران یم
ما ورسره)شرط (ایښې دې هغه داسې، چې مور ته مې ویلي که هر ځای
مو جلۍ خوښه شوه نو ما به پرې خبروی، هغو هم راسره ومنل، زه اوس
یوه لاره جوړوم چې ستاسو کور ته یې در ولیږم.

ددې خبرېطپه اوریدلو سره سلګۍ خوشحاله شوه ویـــې خندل او په غیږ
کې مې را پورته کړه ، بیا مې ورته وویل زه سبا یا هم بل سبا تاته موبایل
اخلم کله چې دې زړه تنګ وو نو بیا ماته زنګ را وهه د زړه خواله به
پرې سره کوو.

سلګۍ نوره هم خوشحاله شوه ویې ویل کیمرې واله راته

واخله خپل عکسونه ورته هم تیر کړه چې کله نه یې راسره نو په عکسونو
به دې مینه ماتوم.

،د سلګۍ دوه عکسونه ما په هغه شپه ترې د خپل مبایل په کمره واخیستل
اوس هم راسره دي هر وخت ورته په ژړا یم داسې وخت نشته چې زه ورته
اوښکې توی نه کړم.

په هماغه شپه تر دوولس بجو مو خوږ مجلس سره وکړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیڅ مې نه هیریږي په ناز به یې راته ویل زما لونګه کله به زموږ واده وي هغه به کومه شپه وي، پسې یې زیاته کړه وېې ویل زما لونګ لالیه !کله به وي چې ستاسو په کور کې چای پخې کړم او پر یوه پیاله یې دواړه پـه خوند خوند او مینه سره د یو بل پر لاس وڅکو،.

ما ورته ویل الله ﷻ مهربان دی إن شاء الله ډیر ژر به ستا دا ارمان پوره شې.

له ډیرې خوشحالې څخه یې زه چپ کړم، ډیر له خوند ډک مجلس وو ان یوه بجه شوه نور مې ورته وویل بس دی لیونۍ څه خبرې به سبا ته هم پریږدو.

له مینې څخه په ډک انداز یې وویل زما خو زړه غواړي چې ټول عمر همداسې سره یو ځای ناست اوسو او هیڅکله هم یو بل ته د د تګ لفظ استعمال نه کړو.

سلګۍ دا هره خبره لکه زما د زړه د کتابچې څخه په لوستلو سره یې چې کړې وې، هیڅ مې نه غوښتل چې دا وخت تیر شي او شپه پر سهار بدله شي، نه زما او نه د سلګۍ زړه کیده چې سره بیل شو او لاړ شو.

خو په دې هم دواړه پوهیدو چې نور مو دلته یو ځای پاتې کیدل له خطر څخه خالي نه دي، ځکه چې د شپې تور تم نور د سهار په روښنایې بدلیدونکې وو.

په ډیرې سختۍ مو سره خدا پامانی وکړه او خوږ له مینې ډک مجلس مو په دغه شپه)پای (ته ورسوو او دواړه خپلو کرونو ته ستانه شو، په دغه شپه ،ما هیڅ خوب ونــــه کړو ځکه چې د سلګۍ دغه خبره به راته سترګو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګو ته کېدله، چې ویل یې زما ګلابه کاش چې ټول عمر ستا ترڅنګ وی،او هر وخت مې ستا دیدن کولی.

او ټوله شپه به د سلګۍ هغه په سرو شونډو خندا راته یادیدله او له دې سره به مې زړه په سینه کې بی واره په درزا شو، تر سهاره مې د بیګانۍ شپې یوه، یوه خبره او صحنه له ځان سره لکه د امتحان د درس تکراروه.

نور نو د شپې تور تم د سهار په په روښنایي بدل شوی وو د سهار دلمانځه وخت رانږدې شو، مور مې له هغه بلې کوټې را غږ کړو.

ګلابه زویه پورته شـــه لمونځ درنه قضاء نه شي.

ومې ویل ښه مورجانې پورته کیږم، نور نو پورته شوم او له اوداسه وروسته مې لمونځ وکړو .د دعا لپاره مې خدای ته لاسونه لپه کړل، او د زړه له تله مې سلګۍ په دعا کې له خدایه وغوښته، ما به تل لمونځ په مسجد کی کولو دا چې ټوله شپه ویښ وم نن مې لمونځ په کور کې وکړو.

له لمانځه وروسته، شا ته په دیوال تکیه شوم ,او یو ځل بیا د سلګۍ فکرونو په سر واخیستمه، شیبه لا تیره نه وه چې مور مې کوټې ته را ننوتله، ویې ویل ګلابه دا څو ورځې راته سم نه معلومیږې خیر خو به وي زویه څه خبره ده.

ومې ویل نه زما خوږې مورې هیڅ خبره نشته یواځې لږ غوندې سذ مې درد کوي.

مور مې وویل نن شپه هم ناوخته کور ته راغلې .په خبره کې ور ولویدم او ومې ویل د اکبر کاکا په کور کې د کلي

ځوانان را ټول وه، زه یې هم غوښتی وم .نو ځکه هلته لږ غوندې ایسار شوم، زما مور په ډېرو خبرو پسې نه ګرځیدله وېې ویل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمه ده نور تر ناوخته له کور څخه بیرون مه پاتې کیږه زر کورته راځه ما
..او پلار دې درته په اندیښنه کې یو

ما وویل سمه ده زما ګرانې مور جانې همداسې به کوم .وېې ویل راځه چې
چای تیار دی، د چای څښلو لپاره مو د پلار کوټې ته لاړو، له چای څښلو
وروسته مې مور ، پلار ته وویل ما په ټول کلي کې داسې جلۍ پیدا نه کړه
چې د ګلاب جـــــــان زوی مې لیاقت ولري زه غلې وم پلار جان مې
وویل اوریدلې مې دې ، امیر خان هم یوه پیغله لور لرې یو وار به دې لیدلې
.وه

مور مې وویل هو سړیه ښه شوه چې را یاده دې کړه له ما خو بیخي هیره
شوې وه .او زیاته یې کړه، هغه سلګۍ نومیږې ډیره شایسته او با اخلاقه
.جلۍ ده خو پلار نه یې ټول کلی سر ټکوې چې رابه یې کړي او که نه

پلار مې وویل ته خو یو ځل ورکره د یو څو نورو ښځو سره ورشه، بیا به
.زه د نارینه وو جرګه هم ورولیږم

.مور مې وویل ته څه وایې زویه

.و مې ویل ډیر درته سپین سترګی معلوم نه شم زما هم درسره خوښه ده

،ویې وخندل په خندا کې یې وویل دا څو ورځې لږ سپین سترګی شوې یې
.دا ځل مې پلار هم وخندل

زه وشرمیدم او له کوټې راووتم، مخکې له دې چې دوکان ته لاړ شم د
.سلګۍ لپاره مې د لیک په لیکلو شروع وکړه

👇.د لیک په سر کې مې داسې ولیکل

مست لکه دریـــــــــاب ومه اوس نه یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شړنګ به د ربــــــاب ومـه اوس نه یمه

مینی دې ښایست نه داسې خلاص کړمه
ګل ومه ګـــــلاب ومـــــه اوس نه یمه

سلام د زړه سره زما ګرانې سلګۍ هیله لرم چې پاتې شپه دې ښه په خوشحالی سره تیره کړې وي، او دغه ښایسته سهار او رنګینه ورځ هم په خوشحالې سره تیره کړې.

،تاته یو ښه خبر لرم نن مې مور ستاسوکور ته درځې او تا راته غواړې نور نو که د الله ﷻ رضا وه زمونږ خوبونه ریښتیا کیږي.

دغه لیک مې ځکه درته ولیکه چې نن ورځ در باندې ښه په خوشحالی تیره شي.

مینه درسره لرم

(ستا لیونی ګلاب، لونګ)

دوکان ته چې تلم خط مې یو ماشوم ته ورکړو او یو سلګون مې هم ورکـــړو ورته مې وویل دغه کاغذ سلګۍ ته ورکړه هغه هم ډیر په خوشحالی او په خندا سره واخیسته، او روان شو زه هم دوکان تـه لاړم ګورم چې له مخکې داود راغلی وو چې زه یې ولیدم ویې ویل ګلابه نن ډیر خوشحاله را معلومیږې ومې ویل انډیواله خوشحاله به نه یم نن د امیر خان کور ته جـرګه ور استوم ،دعاوې کوه چې زه بریالی شم، ویې ویل اللهﷻ مهربانه ذات دې ومې ویل بیشکه مهربانه ذات دی، خــــو امیرخان چندان

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړی ولاکه راته ښکاري وېږ ویل ت خو خپله هڅه وکړه، بیا به نو ګورو ورسره.

داود ته مې وویل نن څم ښار ته او یو تیلیفون اخلمه .ویی ویل پر تلیفون څه کوې له تا سره خو شته دی.

ورته مې وویل یو چا رانه غوښتی دې.

داود وویل ښه چې داسې ده نو په شریکه به بازار ته لاړ شو.

ما هم ورسره ومنله.

...... پاتې برخه ډېر ژر

پوسټ لایک او شیر کړئ.

خپل نظریات مو راسره د کمنټ په برخه کې شریک کړي   فالومي Nasirullah Fazli

[7/31, 20:43] Sadat: ســــلــــګی ناول

برخه :7 اومه برخه

سیدادریس"سادات :ادمین

❤️❤️❤️❤️❤️

داود وویل پر تلیفون څه کوې له تا سره خو شته دی.

ورته مې وویل یو چا رانه غوښتی دې.

داود وویل ښه چې داسې ده نو په شریکه به بازار ته لاړ شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

.ما هم ورسره ومنله

،مور دواړه په ښه خوشحالۍ سره ښار تــه لاړو له ډير چکر وهلو وروسته مبایل پلورنځي ته لاړو د دوکاندار سره د ډیرو ناندرو وهلو وروسته مو ترې مبایل په لس زره رړپۍ واخیسته.

. داود راته وویل ګلابه ډیري خرچي کوي

.ماورته وویل یاره داسې یو چاته یې وړم چــې تر ټولې دنیا راته ګران دی

داود هوښیار هلک و پــوه شو چې زه یې چاته اخلم وېې خـندل، بیا له هغې وررېسته مو په بازار کې نــور سامان هم واخیسته،او کلي ته روان شو.

ورځ تیره شوه او ماسختن شو، د ماسختن ډوډۍ مو وخوړه، له ډوډۍ خوړلو وروسته مې مور وویــل نن د)سلګۍ (کور ته ورغلې وم پسې زیاته یې کړه د سلګۍ د مور سره مــــې خبره یاده کړه.

د)سلګۍ (مور راته وویل له تاسو بله ښه کــورنۍ نشته زما در سره خوښه ده، خو صبر وکړه چې د سلګۍ پلار څه وایې اوس کور کې نشته بیګاه ته راځې زه بــه خبره ورسره یاده کړم چې هغه څه وایې.

ما هم ورته وویل سمه ده دا خو ښه خبره ده، مور مي راته اویل ګلابه زویه زما خو سلګۍ ډیره خوښه شوه، ستا څرنګه خوښه ده.

مــــا ورته وویل زما هم درسره خوښه ده وېې ویل خدای ﷻ دې دغه کار په خیر سره خلاص کړي، ما په زړه کـــې امین ورسره وویل.

نور زه له کور څخه بیرون په دې امید را او وتلم چې کیدای شي سلګۍ ووینم .خوشبختانه هغه مـــې ولیده او موبایل مې ورکړو، ساعت ته مې چې ولیده اته بجې وې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلګۍ ته مې وویل زه اوس ځم لا وختي دې خلک له مسجد څخه کورونو ته راګرځي چې څوک مو سره و نه ګوري، که خوښه دې وي په لس بجې به سره ستاسو په باغ کې ووینو.

سلګۍ وویل سمه ده، ما هم دغه خبره درته کوله خو ته له ما مخکې شوی.

خدای پامانې مو سره وکړه او زه ترې کور ته راغلم.

ساعت ته مې ولیده نهه نیمې 9:30 بجې وې مور ته مې وویل مورجانې زما له داود سره لږ کار دې که اجازه دې وي د هغوی تر کوره پورې یو ځل ورځمه.

مور جانې مې راته اویل ورشه خو لږ ژر راځه بیرته.

ومې ویل سمه ده کوشش کـــوم چې زر راشم..

اوس نو لسو بجو ته انتظار یم چې کله به لس بجې کیږې، یو څو دقیقې ورته پاتې وی خو دا څو دقیقې پرما داسې تیریدې لکه د کال، کله به د کوڅې یو سرته لاړم او کله به بل سرته، له ساعته مې یوه دقیقه هم سترګې نه اړولې.

بل اخره پوره لس 10 بجې شـــوې، زموږ د دیدن ځای معلوم وو، په همدې خاطر ز ه هم سیده ورغلم، خو دا ځل زه له سلګۍ مخکې باغ ته راغلم، څو شیبې وروسته سلګۍ هم راغله روغبړ مو سره وکړو.

سلګۍ راته وویل نن ستا مور زموږ کور ته راغلې وه زما مور سره یې تا لپاره زما د غوښتلو خبره یاده کړه،   مور مې ورته وویل چې بیګاه ته زما د پلار سره خبره شریکوي.

سلګۍ خبرو ته دوام ورکړو او ویې ویل، نن شپه له ډوډۍ وروسته مې مور پلار ته ددې خبرې یاداوري وکړه، غلې شوه او یو سوړ اسویلې یې وویسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

او په غمجنه لهجه یې وویل، خو پلار مې فقد دومره وویل نه غواړم زه مې لور دوی ته ورکړم.

مـــــا ورته وویل خیر حوصله پکار ده تر اوسه خو لا د سندرې سر دې مه ورخطا کیږه ډاډ مې ورکړ او زیاته مې کړه نور به په موبایل سره خبرې کوو.

سلګۍ وویل هو اوس ښه شوو، خو که پلار مې راسره ولیدو نو مړه به مې کړي، ویې ویل زه به د شپې زنګ در وهم.

ورته مې وویل هر وخت چې د خبرو موقع درته برابره شوه، صرف یو مسکال راکوه زه درته زنګ وهم، او هو خپل نمبر او یو دوه عکسونه مې مبایل کې ثبت کړې دي.

سلګۍ وویل قربان دې شم زما لونګه یاره زماد اوربل ګله دا دې ښه کار کړی دې چې خپل عکسونه او نمبر دې په زما په مبایل کې ذخیره کړې دي.

لـــه ډیر مجلس وروسته مو زړه نا زړه خدای پامانې سره وکړه او دواړه د خپلو کورونو په طرف لاړو.

سهار وختې پورته شوم اودس مې وکړو مسجد ته لاړم، ګل میر کاکا چې زموږ د کلي یو سپین ګیرې وو، له ما مخکې جومات ته راغلې وو او په لومړي صف کې ناست وو، له داخلیدو سره مې سلام وکړو ، د سلام له اخیستو سره سم ګل میر کاکا راته وویل ګلابه داولې دې رنګ کې تغیرات راغلي دي، ما وویل کاکا تاته همداسې ښکاري هیڅ هم نشته.

ویې ویل نه زویه څه خبره خو شته .ورته مې وویل کاکا داسې کیسه ده چې غواړم یوه جرګه د سپین ږیرو د امیرخان کاکا دوی کور ته د ځان لپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولیږم، الله ﷻ دی ګل میر کاکا ته خیر ورکړي ویې ویل زه حاضر یم نور سپین ږیري به هم له ځانه سره ملګري کړم.

ما ورته وویل خدایﷻ دې خیر درکړي.

د پلار په شمول مې د کلي نور سړي هم جومات ته راغلل لمونځ مو په جمع سره وکړو، او له لمانځه وروسته کور ته راغلم.

د سهار چای مې وڅکه او دوکان ته لاړم، نهه بجې به وې چې زنګ راغې اوکی مې کړ ومې ویل بلې سلګۍ په یو ښکلې او زړه راښکوونکې انداز سره وویل سلام د زړه سره څنګه یې.

ما هم په ډیره مینه د سلام ځواب ورکړو او ومې ویل شکر ښه یمه، ته څنګه یې وخت په خیر تیریږي.

سلګۍ وه ویل شکـــــر دې اوس ښه یم، ټوله ورځ دې تصویر ته داسې زیر یم لکه ته چې په خپله راسره مخامخ ناست یې او راته وایې زه چې زه ګلاب یم سلګۍ تاسره مینه لرم.

ما په ټوکه کې ورته وویل

سلګۍ ډیره مه ورته ګوره هسې نه چې له نظره مې کړې.

👇!وېې خندل او دا لنډۍ یې وویلې

👀د سترګو ټول نظر په ما کړه

💔.لکه ویشتلې مرغۍ بیله یم مېینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په یو نظر مخې ته راشه
.پرخۍ راپسې ګورې نه به یمه بیا به

دا مې دمینې انتها ده
دخپل ګلاب تصویر په زړه کې ګرځومه

دومره خوند یې په غږ کې وو چې ما به ورته ویل ان تر
ماښام راته وایه ډیر خوند یې وکړ او ډیر په ښایسته او خوږ اواز یې راته
.لنډۍ وویلې

👇.ما هم یو دوه لنډۍ ورته ډالۍ کړې

په زړه خفه سلګۍ ته وایه
چې ته خفه یې زه به څه خوشحاله یمه

ستا په تهمت کې هسې خوښ یم
لکه ماهي چې په اوبو خوشحاله وینه

.ډیرې خبرې مو سره وکړې نور مو خدای پامانې سره واخیسته
ټوله ورځ مې هماغه د سلګۍ د خولې ویلې لنډۍ له ځانه سره زمزمه کولې
.او هیڅ مې له ذهنه نه وتلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇

...... پاتې برخه ډېر ژر

Nasirullah Fazli

[7/31, 20:43] Sadat: ســـــلــــګۍ ناول

برخه :8 اتمه

سیدادریس"سادات :اډمین

❤❤❤❤❤

.ډېرې خبرې مو سره وکړې نور مو خدای پاماني سره واخیسته

تېوله ورځ مې هماغه د سلګۍ د خولې ویلې لنډۍ له ځانه سره زمزمه کولې .او هيڅ مې له ذهنه نه وتلې

د همدغې ورځ په سبا مې مور بیا د سلګۍ دوی کور ته تللی وه له راتګ وروسته یې راته وویل ، د سلګۍ مور ډېره ښه ښځه ده زړه یې ډېر غواړي چې سلګۍ زموږ د کور اینګور شي ، خو د سلګۍ مور په ډېر خفګان سره راته دا وویل، چې د سلګۍ پلار وايي چې زموږ او د دوی تر منځ ډېر لوی فرق دی، او بله دا چې زه نه غواړم لور مې په کلي او بیا .داسې غریبې کورنۍ کې ورکړم

مور مې پسې زیاته کړه ګلابه نوره خوښه ستا د سلګۍ پلار یو ډېر د لالج .ځخه ډک او زدي انسان دې فکر نه کوم چې په دې خبره دې راضي شي

ما د ډاډ ګیرنې په پار ورته وویل خیر دې مورې ګورو به داسې په اسانه ځوک چاته خپله خور او لور ورکوي پلار ته مې اوایه چې یو ځل بیا د کلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپين ګيري له ځانه سره کړي او ورشي.خدای مهربانه دې که دا ځل يې ومني.

مور مې وويل خدای دی د اميرخان په زړه د رحم اوبه توی کړي، پلار چې دی راغی زه به ورته اوايم چې د کلي سپين ګيري له ځانه سره کړي او بيا ورشي.

له دې خبرو وروسته له کوره راووتم او د دوکان لاره مې ونيوله او په سلو فکرونو کې دوکان ته ورسيدم، دا ورځ نو پر ما له قيامته کمه نه وه ډير خفه وم شونډې مې هم له ډيره غمه پترې نيولي وه، په دغه فکر کې وم چې څنګه سلګۍ د ژوند ملګرې کړم بيا مې تليفون راوويست او داود ته مې زنګ ووهو ، زنګ تير شو له لږ ځنډ وروسته مبايل اوکی شو.

داود وويل سلام ګلابه ښه يې اواز مې اوری?

ومې ويل ياره چيرته يې?

داود وويل لومړې خو د سلام جواب راکړه کنه بيا چې هرڅه وايې وايه.

ومې ويل وبښه وروره هيڅ فکر مې نه شو.

داود وويل خير دی، دې ورځو کې بل ډول يې.

ما د زړه په زور مسکا وکړه، ومې ويل زما دوکان ته راشه کار درسره لرم.

ويې ويل سمه ده درځم.

نور مو خدای پاماني سره واخيسته موبايل مې بند کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه لا د داود سره د خبرو په فکر کې وم چې د سلګۍ زنګ راغې ما لــه ځان سره ووېل خدايه خير کړی څه خبره خـــــو شته زړه نا زړه مې مبايل اوکې کړو.

ومې ويل اسلام عليکم له هغې خوا ښـخـــــه هم ځواب راغی.

ويې ويل وعليکم ګلابه ښنګه يې ښه يې د زړه سره.

ما وويل شکر دی جانو ته خو به ښه يې دا اواز دې خوابدی را معلوميږي.

يو دم په ژاړه شوه په ژړا 😪 کې يې وويل ګلابه لکه چې هيلې مو خاورې شوې.

ما وويل څه خبره ده، ليونۍ کيږه مه لومړی خو خبره وکړه .ويې ويل پلار مې په هيڅ ډول نه مني، ويې ويل دوی ته مې لور نه ورکوم، بل يې دا هم ويلي دي چې زما ښار کې يو ملګری دی، هغوی به نن يا سبا سلګۍ پسې په جرګه راشي.

د سلګۍ دا خبره نه وه سم د ټوپک ډز وو .په زړه مې يو ډول درد شو موبايل مې له لاسه پريوتو، له سترګو مې اوښکې راغلې خو بيا مې موبايل راواخيستو، د ډاډ ګيرنی لپاره مې ورته وويل ليونۍ ته لــــږ حوصله وکړه زه هڅه کوم ټول کارونه به سم شي .نـــــن بيا د سپين ږيرو جرګه در ليږم.

خو سلګۍ لا هماغسې ژړل د سلګۍ د ژړا د هر اواز سره به مې زړه د درد څړيکه کوله، هر څومره مې چې ځان کلک کړو خو بيا هـــــم بی اختياره مې له سترګو د باران په څير اوښکې پر مخ راو بهيدلې نور نو موبايل مې وربانديې قطـع کــــړو په زړه مـــــې د جدايې دردونه راغلل لږ وخت لا نه و تير چې داود راغی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

روغبړ مو سره وکړو، ویې ویل ګلابه ډېـــر خوابدی یې رنګ دې هم زیړ شوی دی او سترګې دې ولــې سرې دې?

.وه مـــې ویل یارو هماغه غم او درد دی نور څه نشته

.ویې وپوښتل څه شوي دي

ومې ویل داود جانه سلګۍ راته زنګ وهلې وو، ویې ویل

پلار مې نه غواړې چې ما تاته درکړي او دا یې هم وویل چې زه هیڅ نه غواړم د لور واده مې کلي کې وکړم، لور مې په ښار کې ودوم.

،اوس ته ووایه څه وکم سلګۍ ویل نن شپه له ښارڅخه ماپسې جرګه راځي دومره یې وژړل چې زما له سترګو هم اوښکې را روانې شوې.

داود هم ډېر خفه او خوابدی شو ویې ویل زما غوندې ملګری لری زه چې دی اوس په درد ونه خوږل شم بیا به دی کله په درد خورم، زه ځم ملا صاحب پلار مې ستا پلار او د کلي سپین ږیرې د سلګۍ دوی کورته ورلیږم.

.ما وویل کله، هسې نه چې د ښار جرګه مخکې را ورسیږي

ویې ویل همدا اوس پلار سره خبره شریکوم هغه په کور کې

.دې زه ورځم او ورته وایم

ما ورته وویل یو کار وکړه هرڅه چې کوې لږ زر یې وکړه، ددې خبرې سره داود د کور په لورې لاړه.

ما هم سلګۍ ته زنګ ووهلو خو جواب یې را نه کړو، درې څلور زنګه مې نور هم اوهل خو ځواب یې نکړه زما زړه ډېر ناراحته وو نو اخر مې د 👇میسج په لیکلو پیل وکړو ورته مې ولیکل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلامونه زما د ژوند ښکلا هیله ده راته روغه او جوړه وسې ❤️❤️❤️
،د زنګونو د ځواب نه راکولو له وجه مجبور شوم چې مسج درته ولیکم ،
زه تاته یو زیری لرم هغه دا چې ما همدا اوس د ډیرو کو ششونو وروسته
.وکړای شول چې همدا نن یوه جرګه ډیر ژر ســــــتاسو کورته درواستوم
خدای مهربانه دی که پلار دی دا ځل د کلي د سپین ګیرو مخه وکړي او
.جرګه ومني

بله دا چې ډیر غم مه کوه چې ناروغه راته نه شې د خپل بدن د غوښو
پریکولو درد زغملې شم خو ستا د خفګان درد مې زړه خوري او د زغم
.توان یې نه لرم

د زړګي سره ما او تا باید د یو بل تر څنګ لکه د غر د هر ډول مشکلاتو
په مقابلې کې ودریږو د زغم او حوصیلې څخه کار واخلو، که خدای کول
.بریا به زموږ وي

.د خدای په امان

(ستا لونــګ ګلاب)

👇له لږ ځنډ وروسته د سلګۍ لخوا مسج راغی لیکلې یې وه

❤️وعلیکــم اسلام زما لونګه یاره

هیله کوم د مبایل په نه جیګولو خفه شــــــوی نه اوسې خفګان دومره په
مخه کړې وم چې نه مې غوښتل چې یو ځل بیا د خپلو خبرو سره ستا زړه
.ودردوم او خفه دې کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتیا، ستا د مسج سره مې لږ غمونه را کم شوه، خو دا غم لا راسره دی چې زما پلار به ستاسې جرګه ومنې او که نه، زموږ د یو ځای کیدو او ګډ ژوند لیدلي خوبونه به رښتیا شي او که نه، خدای دې وکړي چې دا ځل مې پلار ستاسې جرګه ومني او د همیش لپاره سره یو ځای شو.

نور دی په خدای سپارم.

(ستا د زړه سر، سلګۍ)

زه هم د دغه میسج په لوستلو سره یو څه خوشحاله شوم ما ویل زه لږ خو د سلګۍ غمونه زما د خبرو سره کم شوه .جومات ته لاړم، دوه رکعته نفل لمونځ مې اداء کړو.

له سلام ګرځولو وروسته مې الله ﷻ ته عذر او زاری وکړې تر څو زما ژوند)سلګۍ (په خپل رحم او کرم سره ماته را کړي .له دعا وروسته مې په الله ﷻ توکل اوکړو او له جوماته را ووتم.

څو لحظې وروسته د داود زنګ راغی، ویې ویل ګلابه هیڅ فکر مه کوه د مــلا صاحب په شمول مې لس کسه سپین ږیري د امیرخان دوی کور ته ور واستول چې زما پلار او ستا پلار هم ورسره دې إن شاء الله دا ځل به کار وشي په خیر، او ته به سلګۍ ته ورسیږې.

ددې خبر په اوریدلو مې یو ځل بیا په زړه کې نوي امیدونه لکه د ګل را و غوړیدل، او شکر مې وویست.

داود ته مې وویل مننه وروره تل راته ژوندی اوسې ستا دا ښه او احسان به په عمر کې هم هیر نه کړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇

...... د سلګۍ ناول 9 نهمه او وروستۍ برخه ډیر ژر

پوسټ لایک او شیر کړئ.

[7/31, 20:45] Sadat: ســــلـــګۍ ناول

برخه :9 نهمه)وروستۍ برخه(

سیدادریس سادات :اډمین

❤️❤️❤️❤️❤️

یو ساعت وروسته د داود زنګ راغی، ویې ویل ګلابه هیڅ فکر مه کوه د مــلا صاحب په شمول مې لس کسه سپین ږیري د امیرخان دوی کور ته ور واستول چې زما پلار او ستا پلار هم ورسره دي إن شاء الله دا ځل به کار وشي په خیر، او ته به سلګۍ ته ورسیږې.

ددې خبر په اوریدلو مې یو ځل بیا په زړه کې د سلګۍ لاسته راوړلو تمه پیدا شوه.

داود ته مې وویل مننه وروره تل راته ژوندی اوسې ستا دا ښه او احسان به په عمر کې هم هیر نه کړم.

👇نوی برخه

نور نو اندیښنو په مخه کړې وم په زړه کې مې کرل ریبل کول، دا به مې له ځانه سره ویل هسې نه چې دا جرګه هم رخصت کړي او بیا انکار ونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړي، بیا به لکه د لیونو ځان ته لړیا شوم ګلابه له خدایه خیر غواړه دا څه فکرونه کوي

دا لحظې نو پر ما لکه د قیامت تیریدې، زما او د سلګۍ د یو ځای کیدو نو دا اخري امید وو ، نو په همدغه وجه ډیر اندیښمن وم.

نور نو ځمکې ځای نه راکوو، داود ته مې زنګ او وهلو او ورڅخه مې د جرګې په اړه وپوښتل، داود ته را څخه په غمجنه لهجه وپوښتل چرته یې.

د داود د غږ په اوریدو سره مې د زړه درزا نوره هم زیاته شوله او په ورخطایې مې ورته اویل دوکان کې یم.

داود اویل زه همدا اوس دوکان ته درځم له نږدې به درته هر څه اوایم، له دې سره یې مبایل بند کړو.

د داود تر راتګه راباندې ځمکه او آسمان یو شو، داود له څو شیبو وروسته راورسیده، له رارسیدو سره مې په ورخطایی ترې و پوښتل داوده وایه کنه څه وشول، جرګه یې ومنله او که نه.

داود یو سوړ اسویلی وویست او په غمجنه لهجه یې وویل، امیرخان دا ځل بیا جرګې ته انکار وکړو، انکار خو لا څه کوې چې د جرګې مشرانو ته یې کنځلې هم کړې وی، او دا یې هم ورته ویلي وه چې نور زما په دروازې قدم هم کینږدئ، او دا هم واورئ چې زه مې لور په ښار کې د خپل ملګري ځوی ته ورکوم، ګلابه، بی غیرته امیرخان د جرګې مشران په ډیرې بی شرمۍ سره رخصت کړي وه.

د داود هره خبره را باندې لکه د ټوپک ډز لګیده، که د سلګۍ پلار مې دا وخت په مخ کې وای، نو د هغې په وژلو به مې هم زړه نه وی یخ شوی.

له هغې وروسته مې وغوښتل چې له سلګۍ سره ووینم خو نور زما او د سلګۍ لیده کاته هم ګران شول زما وضعیت هم ورځ تر بلې خرابیده تل

(c) ketabton.com: The Digital Library

بــــه غمجن او دردمند وم، داسې احساس به مې کوه چې زه هیڅ څوک نه لرم، ژوند مې لکه د دروند غر په اوږو بار وو.

سلګۍ یې پــــــه هماغه شپه د ښار څخه راغلې مرکې ته

ورکړه، د کور د غړو تر څنګ مې ټول ملګرې په تیره بیا داود له ما سره خفه وه، اوس نو ما په ژوند کې هر څه بایللې وه، او لکه بې له ساه تش جسد وم.

وروسته له څو ورځو د سلګۍ زنګ راغی، د زنګ د لیدلو سره مې بدن زیګ شو، کله مې چې زنګ پورته کړو نو سلګۍ د مایوسی په حالت کې وویل ګلابه ترڅو به دا غمونه او دردونه زغمو ولې یو څه نه کوي.

ما ورته په ځواب کې وویل، ما خو تاته د رسیدلو په خاطر له هرې شونې او نا شونې لارې کار واخیسته، خو ستا پلار راباندې هره لاره داسې بنده کړه لکه د زندان دروازه، ته اوایه زه نو څه وکړم.

سلګۍ وویل لونګه زه هم ستاسې په وړاندې مې د پلار هر انکار لکه د تناره لرګې داسې وسیځلم .خو لونګه زه یوه خبره درته کوم ایا ته یې منې.

ما ورته او ویل ته خو یو ځل خبره وکړه بیا به یې د منلو او نه منلو درته اوایم.

سلګۍ راته وویل نور نو په دې کلي کې ژوند کول سخت شو، راځه ګلابه چې له دې کلي دواړه چرته لرې لاړ شو.

زه ددې خبرېپه اوریدو سره هک پک شوم، له ویلو لپاره مې هیڅ خبره خولې ته نه راتله، غلی وم .سلګۍ وویل ګلابه اوری که نه، څه وایې خوښه دی ده راسره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چوپټیا مې ماته کړه او ورته مې وویل سلګۍ دا خلک بــــه څه وايې، زموږ له تیښتې وروسته به زموږ کورنیو ته لوی پیغور جوړ شي، او بله دا چې چیرته به ځو.

سلګۍ ویل ستا خوښه که د دنیا هر کونج ته ځې ما خپل واک تاته در سپارلې.

ما په ځواب کې ورته وویل زما خو دغه کار ولاکه زړه او پښتونولي راسره ومني، زه نه غواړم یوه نجلۍ وتښتوم او د خلکو تر منځ په خپله او کورنۍ یې بدنامه شي.

سلګۍ پـه غوسه راته وویل که ستا فیصله همدا وي نو زما هم واوره، که هغه بل سره له کوژدې مخکې دی زما د وړلو غمه ونه خوړله نو بیا مې په هدیره کې ګوره.

له دې خبرې سره مې وربادي چغه کړه، پام چې داسې خبره بل وار در څخه وا نورم.

سلګۍ په ژړا شوه وېې ویـــــل نور نو ماته بغیر له تا ژوند کومه معنا نه لرې، اوس هم ځان په مړو حسابوم.

له دې خبرې سره مبایل قطع شو.

له دې زنګ وروسته سلګۍ تر دوه ورځو پورې زنګ را ونه وهو، پس له دوه ورځو ماسپښین مهال د سلګۍ زنګ راغې.

کله چې مې مبایل ځواب کړو زما د سلام سره سم سلګۍ په ژړا شوه، یوه شیبه یې ښه په ژړا زړه تش کړو، زما هم بی اختیاره پر مخ اوښکې روانې وی او د څه ویلو توان مې نه درلود، سلګۍ د ژړا په سلګو کې راته وویل زما لونګ ګلابه ما وبښه ما تاته هم ډیر غمونه جوړ کړه او د غمونو په دریاب مې ور ګډ کړې، همدا غمونه پر ما هم ډیر درانده شوه، تاسره د یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځای کیدو امیدونه مې له خاورو سره خاورې شوه، دا ماته ډیره ګرانه ده چې ستا پر ځای بل څوک د خپل ژوند شریک جوړ کړم، پوهیږم ستا هم له وسه څه پوره نه دي، لونګه دا چې دواړه په دې ښه پوهیږو چې رسیدل مو یو بل ته ناشونې شو، او په دې هم پوهیږې چې بغیر له تا مې ژوند په هیڅ حساب دی.

ګرانه لونګه نور نو ماته کومــه بله لار نه ده را پاتې زه به دې په هغې دنیا کې انتظار کومه

👇او دا لنډۍ یې وویله

😥په اخرت کې جانان غواړم

په دې دنیا یې ظالمان نه راکوینه

پسې زیاته یې کړه ګلابه نور نو د تل لپاره در څخه ځم، د زهـــرو په خوړلو به ډیر زر ځان له دې ستړې او بې خونده ژوند څخه خلاصه کړم، زما لونګه تاته زما لخوا اجازه ده د یوې ښکلې انجلۍ په پیدا کولو سره واده وکړه او په خوښۍ دې ژوند پرمخ ویسه، د وروستي ځل لپاره درته وایم زما لونګه مینه درسره لرم، په هغې دنیا کې به سره ووینو.

ددې خبرو په اوریدلو سره مې په سترګو توره تیاره شوه او له پوزې څخه مې وینه راغله، بې اختیاره مې له خولې چغه ووته پام کوه سلګۍ چې داسې ونه کړې، نور نو په ځان نه وم پوه شوی، یو وخت چې مې سترګې ، پرانیستې په روغتون کې بستر وم، په هوښ راتللو سره مې مور ،پلار،ورور او داود زما د لیدلو لپاره بسترخونې ته راننوتل

د هغوی په لیدلو مې هماغه خبرې بیا ذهن ته راغلې، یودم مې چغه کړه سلګـــــــــــۍ، د چغې سره دوباره د بیهوشۍ حالت ته تللې وم، کله چې دوباره په هوش راغلم نو خپل موبایل مې و غوښته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور مې راته وويل چې مبایل دې په کور کې دی، څو شیبې وروسته ډاکټر راغی، د معايناتو له دوسيې کتلو وروسته يې راته وويل، اوس شکر دی مخ په ښه کيدو يې ترڅو چې په سمه توګه نه يې ښه شوی نو زيات استراحت وکړه او په مغزو دې فشار مه راوړه، ډاکټر مې مخ پلار ته واړوه هغه ته يې د درملو ليکل شوی نسخه ورکړه، هغه ته يې د درملو راخيستلو وويل او زما په اړه يې يو څه سپارښتنې هم ورته وکړې، او دا يې هم وويل چې د درملو راخيستلو وروسته کولای شی چې مريض کورته يوسئ.

څو شيبې لا نه وی تيری چې له روغتون څخه د کور په لور روان شو، په ټوله لار مې د سلګۍ په اړه فکر کولو اندیښنه راته پیدا شوه چې سلګۍ به څنګه وي.

کورته له رسيدلو سره مې سم له ټولو څخه د سلګۍ د حال پوښتنه وکړه خــو لـــــه هر چا به مې چې پوښتنه کوله، نو په يو بهانه به يې د ځان خلاصولو کوشش را څخه کولو چا به راته جواب نه راکوو غوښتل مې داود ته

زنګ وهم خو مور به مې له زنګ وهلو څخه منع کولم او ويل به يې چې ډاکټر يو څو ورځې له زياتو خبرو کولو منع کړی يې، مور به مې له خوا څخه هم نه خوځيدله په دی پوهيده چې زه به حتمې د احوال اخيستلو لپاره ،چاته زنګ وهم

د کور د غړو ددې رفتار په کتلو سره مې نوره هم د سلګۍ په اړه اندیښنه زياته شوه نه پوهيدم څه وکړم.

اخر مې داود تـــــه د پيغام)مسج (په ليکلو پيل وکړو ورنه مې وغوښتل چې د سلګۍ په هکله معلومات راکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

داود زما دوه درې پیغامونو ته هیڅ ځواب را نه کړو، په بل پیغام کې مې ورته قسم ورکړو ترڅو د سلګۍ په اړه راته معلومات راکړي.

داود چې پوه شو چې په هر ډول وي زه د ځواب غوښتونکی یم نو د پیغام ځواب یې راکړو.

ګلابه هیله ده چې د پیغام د پوره لوستلو څخه دمخه زړه لوی کړې او زغم وکړې.

ګلابه په کومه ورځ چې ته بې هوشه شوی وی، او ته مو روغتون ته ویوړلې له هغې څخه نیم ساعت وروسته مو خبر تر لاسه کړو چې سلګۍ خپل ژوند حق ته سپارلی دی ویل کیږي چې زهر یې خوړلي وه، دا چې ولې په دې نو ته له ما ښه پوهیږې.

دې پیغام لوستلو نو سم دم لیونی کړم، ژوند تیرول راته نور ستونزمن شوه، او د ځان وژلو په فکر کې شوم، د کټ تر څنګ مې د میز د پاسه د مڼو په قاب کې پر چاقو سترګې ولګیدې چاقو مې را واخیسته او بې اختیاره مې د چپ لاس رګ پرې کړو.

مور مې چې په اطاق کې را سره وه ویې لیدم، زما د ورور د نوم په اخیستلو یې چغه کړه حبیبه زویه هله زر راشه چې ورور دې مړ کیږي هغه را منډه کړه لاس یې راته ښه کلک وتړلو تر څو د وینې بهیدلو مخنیوی وشي.

په بیړه یې روغتون ته ورسولم، او له مرګه وژغورل شوم.

که څه هم ژوندی وم، خو له مړو بدتره ژوند را پر غاړه شو، ورځ تر بلې مې رنګ توریده او د بدن غوښې مې توییدې .تږله ورځ به د سلګۍ قبر ته ناست وم او لکه د لیوني به مې ورته د ژوند د ناحوالو قیصې او ګیلې کولې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

روغتیایي حالت به مې ورځ تر بلې خرابیده، لکه څرنګه چې په اول ځل په سترګو د تور تم او پوزې څخه د وینې د بهیدو له وجه بی هوشه شوی وم، اوس نو دی حالت سره به په ورځ کې یو یا دوه ځلې مخامخ کیدم او تر ډیره به بی هوشه ومه .په بدن کې مې بغیر له پوستکې او هډوکو نور څه نه وو پاتې ان د کور ماشومان به هم راته له ډاره نږدې نه راتلل.

کورنۍ مې چې زما پر دې حالت ډیره ځوریدله، زما د ښه کیدو لپاره چیرته چې ښه ډاکټران او ملایان وه زه یې ور وستلم، د کابل تکړه ډاکټران زما د ناروغۍ په تشخیص هیڅ پوه نه شوه، هغوی څه پوهیدل چې زما د رنځ دوا سلګۍ ده چې هغه په دې دنیا کې نه شته.

کله چې مې ورور پوه شو چې د دې ځای ډاکټران مې له علاجه بیوسه دي، نو د علاج لپاره یې د پاکستان هیواد ته ویوړم، په زیاتو ډاکټرانو له ګرځیدو وروسته یو ډاکټر چې په پوهه او درملنه کې یې په پاکستان کې نوم درلوده، زما ورور ته وویل چې نور دې مریض د درملنې په خاطر په ډاکټرانو مه ګرځوه، ورور دې د سرطان په ناروغۍ اخته دې چې ژغورل یې صرف د الله ﷻ په لاس کې دي.

ډاکټر زیاته کړه چې ګلاب تاسې سره د یو څو ورځو میلمه دې شاید پنځلس ورځې نور ددې ناروغۍ زغم ولري، په دې ورځو کې یې خوشحاله وساتی.

یوه ورځ وروسته بیرته له پاکستان څخه کور ته راغلو، ناروغۍ دومره خراب کړی وم چې یواځې لږې شان خبری می کولی شوی، د بدن د نورو غړو تر څنګ مې لاسونو او پښو هم کار پریښې وو.

کورته تر را رسیدو پورې زه لا د ډاکټر له خبرو نه وم خبر، هوا ګرمه وه زه په چپرکټ کې مې د ورور د کوټې د کړکۍ تر څنګ پروت وم .ورور مې په اطاق کې له وریندار ې سره ناست وو او خبرې یی کولی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وریندارۍ مې زما په اړه ترې و پوښتل چې ډاکټر څه ویل.

وروور مې ورته د ډاکټر ټولې خبرې وکړې، او دا یې هم ورته وویل چې شاید تر پنځه لسو ورځو د ناروغۍ د زغملو توان ولري.

ما چې هر څه واوریدل، هغې دنیا ته د ورتګ او سلګۍ ته د رسیدلو په فکرونو کې شوم.

او خدای ته مې دا سوال وکړو، په دې دنیا مې چې کوم امیدونه نیمګړي پاتې شوه)سلګۍ ته رسیدل (خدایه په هغې دنیا یې پوره کړې.

د ډاکټر له وینا سره سم ورځ تر بلې مې د ژوند پور پریکولو او مرګ ته نژدې کیدم.

خو خوشحاله پر دی وم چې سلګۍ ته د رسیدلو ارمان مې بیا په زړه کې را ژوندی شو.

👇او د سلګۍ هغه ویلې لنډۍ را په زړه شوه

👩په اخرت به جانان غواړم

😠په دې دنیا یې ظالمان نه راکوینه

ورځې تیریدې د ډاکټر د ټاکلي نیټې یوولسمه ورځ وه او پنځه لسمې ورځې ته په انتظار وم.

....

پای

👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇👇

له تاسو ټولو زړه ته را نږدې مینوالو څخه نړۍ مننه کوم چې په ډېره
حوصله او مینې مو راسره د سلګۍ ناول تر پایه بدرګه کړو.

کړي Share او Like او ځانګړې مننه له هغه ملګرو چې تل یې پوسټونه
له لارې له موږ سره شریک کړې دي Comment او خپل نظریات یې د.

که د ناول د نشر په جریان کې کومه غلطۍ یا داسې کړنه زموږ له لورې
ترسره شوې وي چې ستاسې د خفګان لامل شوي وي له تاسو ټولو څخه د
زړه له تله بښنه غواړم.

ستاسې په خوښه له نوي ناول سره ډېر ژر انشاالله.

ستاسې ورور 👈 منصور خاطر

(c) ketabton.com: The Digital Library

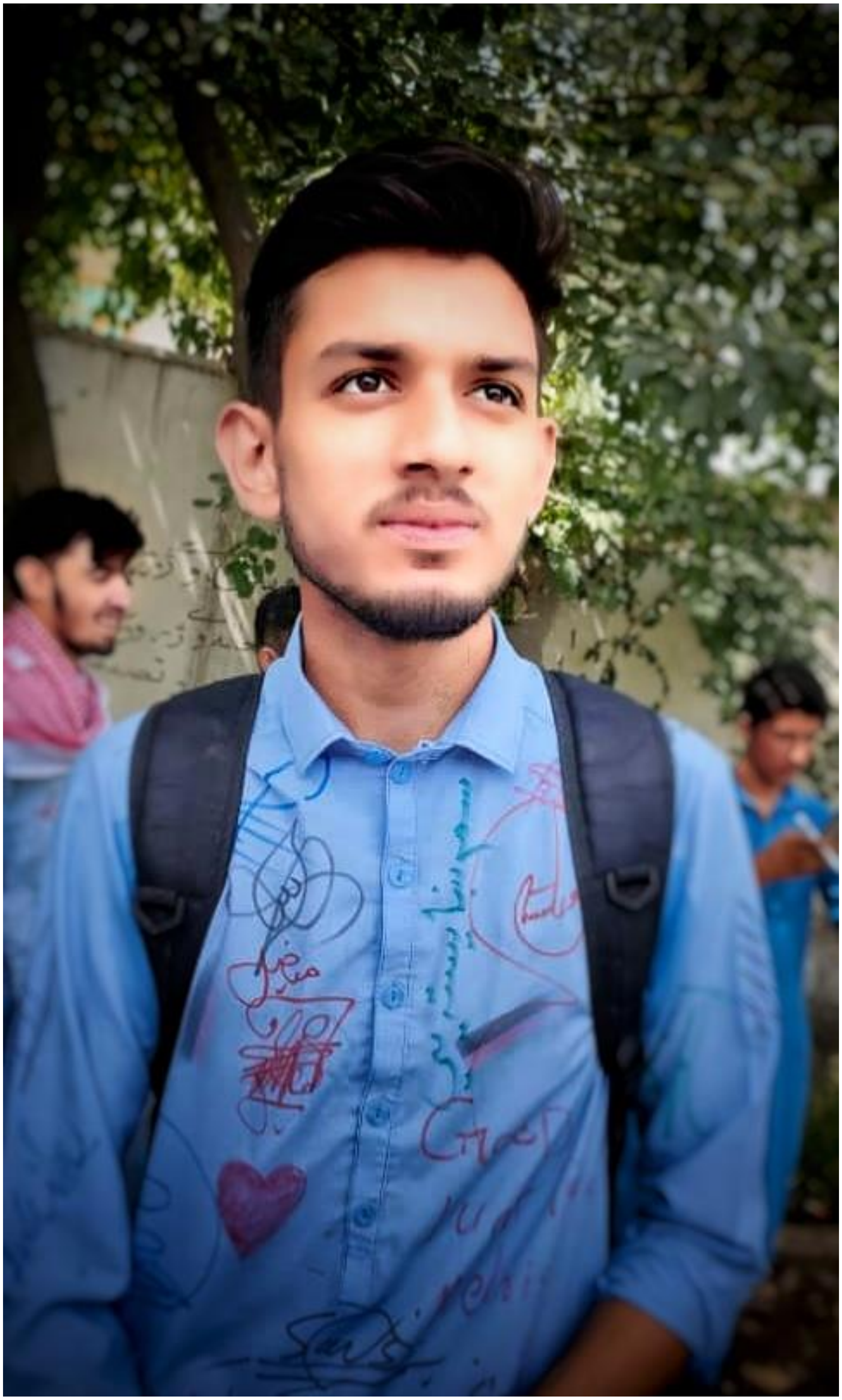

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library